

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119207730
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119207730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne: I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v spore o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 25. septembra 2019, č.k. 7Csp/95/2019-49 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd žalobný návrh v prevyšujúcej časti zamietol.

Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol tak, že

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 150 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyne zamietla.

III. Žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanoveniami § 1, § 2 písm. a), § 3 odsek 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Výrok o trovách konania odôvodnil ust. Čl. 3 odsek 1, 2, § 255 odsek 2 a § 262 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 24.04.2019 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie v sume 1.044,36 eur. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že v konaní bola ako spotrebiteľka úspešná v konaní 32Csp/48/2017 zo dňa 18.06.2018, kde súd zistil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň určil dohodu o poskytovaní služby za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ako spotrebiteľka si uplatnila primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka bola úspešná a

úspešne si uplatnila porušenie svojho práva, finančné zadosťučinenie požaduje v sume 1.044,36 eur, čo je polovica zo sumy 2.088,72 eur, čo je súčet úrokov a poplatkov podľa úverovej zmluvy a odmeny podľa dohody o poskytovaní služieb. Zaplatenie tejto sumy sa žalovaný domáhal napriek tomu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril v písomnom podaní zo dňa 16.05.2019, kde žalobu žalobkyne žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa prevzala sumu 1.350,- eur z úverovej zmluvy a zaplatila iba sumu 1.173,11 eur. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobenie do viacerých znamená, že sa má multiplikovanie poskytovať, resp. či takto má sa priznávať nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

4. Súd I. inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobkyňa bola v spore vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 32Csp/48/2017 v celom rozsahu úspešná, keď súd rozsudkom 32Csp/48/2017 - 93 zo dňa 18.06.2018 uložil povinnosť žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.02.2015. Súd uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a môže byť uzatvorená skôr ako došlo k vzniku omeškania. Touto dohodou možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Z obsahu Dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru s tým, že žalobkyňa ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ho jednak nemohla ovplyvniť a nemohla tiež ovplyvniť obsah Dohody o zrážkach zo mzdy. Súd poukázal na to, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy navyše umožňoval žalovanému obísť právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z úijného práva, ako aj právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo zmluvy o úvere preskúmané súdom, pričom žalovaný si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.07.2018.

5. Právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na to, že žalobkyňa splnila hmotnoprávne predpoklady, keďže v spore vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 32Csp/48/2017 bola úspešná a domohla sa určenia zdržania sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. Tvrdenie žalovaného, že z poskytnutého úveru v sume 1.350,- eur žalobkyňa zaplatila iba sumu 1.173,11 eur, sa nezakladá na pravde, keďže žalovaný doložil do spisu potvrdenie zo dňa 06.03.2018, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa poukázala žalovanému 17 splátok a poslednú splátku vo výške 26,93 eur, t. j. úver preplatila a zaplatila žalobcovi sumu 1.418,72 eur. Pokiaľ ide o vedenie ďalších sporov pod spisovou značkou 10Csp/84/2019, 14Csp/85/2019 a 13Csp/83/2019 a 13Csp/237/2018, jedná sa o to, že žalovaný porušuje práva spotrebiteľov, ktoré si žalobkyňa musela brániť. Žalobkyňa pocítovala ujmu, keď jej telefonicky telefonoval žalovaný. Pol roka sa viedli súdne konania, nemohla spať a bola v neustálom strese. Musela chodiť na súd, párkrát navštívila aj advokátsku kanceláriu priamo vo Svidníku. Vznikla jej nielen materiálna, ale aj psychická ujma. Pokiaľ ide o námietku žalovaného a poukázanie na vedenie sporu 14Csp/85/2019, súd z pripojeného spisu zistil, že v tomto spore si žalobkyňa uplatnila primerané finančné zadosťučinenie a domáhala sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok ako aj primeraného finančného zadosťučinenia týkajúceho sa však Zmluvy o revolvingovom úvere a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode 6, v časti poplatku za poskytnutie úveru ako aj v článku 1, bod 7.1 samostatne podpísanej Dohody o poskytovaní služieb zo dňa 26.02.2015.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobkyne je v celom rozsahu dôvodným. Žalobkyňa úspešným uplatnením nároku na vyslovenie povinnosti žalovanému zdržať sa dohody o zrážkach zo mzdy v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 32Csp 48/2017, splnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Súd priznanú sumu vo výške 150,- eur žalobkyňi titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká

ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd I. inštancie priznanú sumu 150,- eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 32Csp 48/2017, v ktorom sa žalobkyňa úspešne domáhala zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a v spore bola aj úspešná. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý.

7. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že považuje za potrebné uviesť, že konkrétnu žiadanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia v žalobnom petite vo výške 1.044,36 eur, súd s takouto výškou, ktorá má predstavovať polovicu zo sumy úrokov a poplatkov, ktoré by patrili žalovanému v zmysle uzatvorenej zmluvy sa nestotožňuje, nesúhlasí s takýmto prepočtom. Podľa názoru súdu tu absentuje racionálny základ, pre priznanie takejto sumy. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi- žalobkyni, ktorá je akousi satisfakciou za stav, ktorý jej hrozil z dôvodu možnosti uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatrilo. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. Súd mal za to, že tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa nezaplatila ani istinu úveru sa s poukazom na obsah listín, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a na ktoré poukázal právny zástupca žalobkyne, javia ako nepreukázané. Rovnako za irelevantnú v tomto spore súd považoval námietku žalovaného, že žalobkyňa iniciovala viaceré súdne spory.

8. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný včas. V odôvodnení podaného odvolania uviedol, že na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že je s ohľadom na okolnosti veci nutné priznanie finančného zadosťučinenia a ďalej, že jeho výška má byť 150,- eur. Nevyporiadal sa so skutočnosťou, že žalobca si v súvislosti s právnymi vzťahmi, ktoré vznikli pri uzavretí zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uplatnil nárok na finančné zadosťučinenie v konaní sp. zn. 14Csp/85/2019. Súd prvej inštancie sa ďalej podľa žalovaného nevyporiadal ani so všetkými skutočnosťami, ktoré žalovaný namietal a tiež skutočnosťami, ktoré neboli medzi stranami sporné. Podľa žalovaného súd prvej inštancie pri rozhodovaní nevzal do úvahy ani skutočnosť, že nebolo medzi sporovými stranami sporným to, že žalobca neuhradil do podania odvolania ani istinu. Táto skutočnosť mala byť zohľadnená v rámci komplexného posudzovania veci. Namietal, že odôvodnenie výšky finančného zadosťučinenia nemá oporu v žiadnej preukázanej skutočnosti. Navrhol, aby odvolací súd napádaný rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia.

9. K odvolaniu žalovaného sa žalobkyňa nevyjadřila.

10. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

13. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

15. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

16. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

17. K uplatneniu práva na primerané finančné zadostučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

18. Vo veci 32Csp/48/2017 Okresného súdu Prešov sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Vo vzťahu k takto uplatnenému nároku mala žalobkyňa v konaní plný úspech. Stalo sa tak z dôvodu absolútnej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Okrem uvedeného sa v rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.6.2018 sp.zn. 32Csp/48/2017-93 poukázalo na viaceré nedostatky uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd v odôvodnení rozhodnutia v bode 21 sp.zn. 32Csp/48/2017-93 „poukázal na to, že dohoda o poskytovaní služieb, aj keď bola uzatvorená na osobitnom tlačive, bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa súdu sa tak žalovaný v súlade s § 53 a ods. 1 Občianskeho zákonníka mal zdržať použitia takejto podmienky s rovnakým významom vo vzťahu k ďalším spotrebiteľom, teda vo vzťahu k žalobkyni. Vedomosť o vyhlásení takejto podmienky za neprijateľnú mal žalovaný minimálne od októbra 2015. Napriek tomu v januári 2016 zaslal zamestnávateľovi žalobkyne list- žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy, pričom súčasťou dlhu, ktorý žalovaný vyčíslil ku dňu 11.01.2016, bola aj odplata z dohody o poskytovaní služieb.“ Ďalej sa zdôraznilo, že zmluva nerešpektuje povinnosť uviesť obligatórne náležitosti zmluvy, keď táto neobsahuje náležitosť vyplývajúcu z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorou je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a podľa § 9 ods. 2 písm. j) neobsahuje predpoklady použité na výpočet RPMN a aj z tohto dôvodu sa považuje za bezúčinnú a bez poplatkov. Právoplatným ukončením konania vo

veci 32Csp/48/2017 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

19. Žalobkyňa si bez akejkoľvek pochybnosti v inom súdnom konaní úspešne uplatnila uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy.

20. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Napriek neplatnej dohode o zrážkach zo mzdy, žalovaný túto dohodu použil a požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie odporujúce dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. K odvolacej námietke žalovaného, že žalobkyňa ku dňu podania neuhradila ani len istinu odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bode 6, kde právny zástupca žalobkyne poukázal na potvrdenie žalovaného zo dňa 6.3.2018, ktoré žalovaný doložil do spisu, a z ktorého vyplýva, že žalobkyňa poukázala žalovanému 17 splátok vo výške 100 % a poslednú splátku vo výške 26,93 eur, t.j. úver preplatila a zaplatila žalovanému sumu 1.418,72 eur. Výška poskytnutého úveru bola 1.500,- eur, poplatok 150,- eur a teda žalobkyňa zaplatila žalovanému istinu, ktorá jej bola reálne vyplatená.

21. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 150 eur tak, ako priznal súd prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením výšky priznaného finančného zadosťučinenia tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu hrozila konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závažne konal.

22. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

23. Zároveň v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni nepriznal náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovení § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešnej žalobkyni v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

24. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).